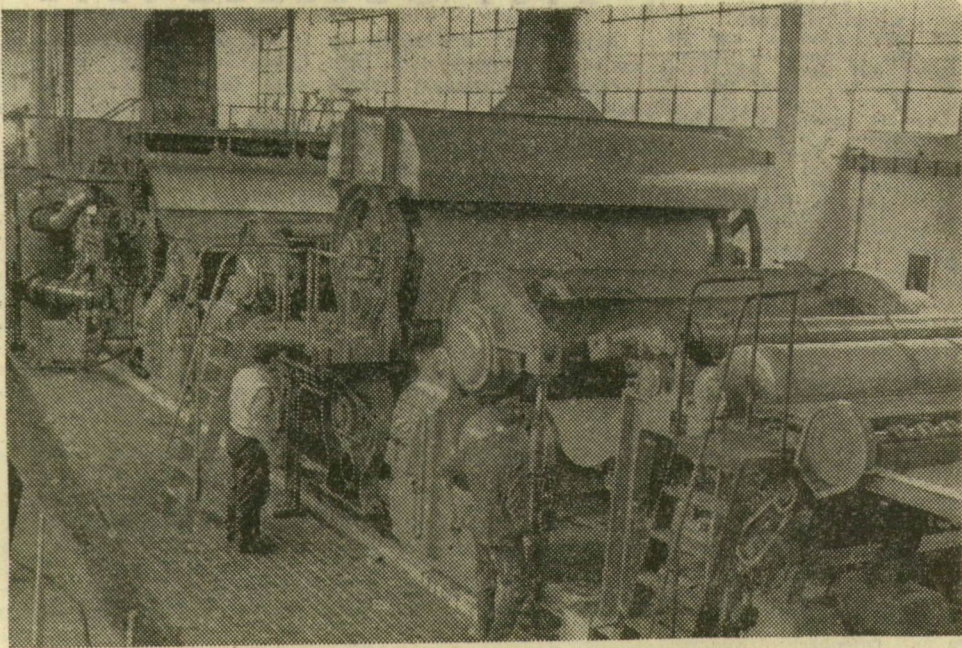

ÚJ KÖNNYŰIPARI ÜZEM

(MTI-Fotó, Szilágyi Pál felv.)

Új könnyűipari üzemünkben, a Dunai Szalmacellulóz Gyárban kéthónapos próbák után megkezdődött a termelési próbaüzemeltetés. Képünkön: Cellulózgéptermi gépek.

A választóké a szó

Gondozzák a Kálvária teret — Rókusit is kapcsolják be a gázszolgáltatásba — Hozzák rendbe a Partizán utcát

Több száz közérdekű javaslat hangzott el a tanácsstagok beszámolóin

Törvény írja elő nálunk, hogy a tanácsstagok félévenként kötelesek beszámolni választóiknak munkájukról, a tanács tevékenységéről. Évről évre látogatottabbak ezek a beszámolók. Egyre több ember érdekli a közügyek iránt. A tanács munkáját számos hasznos javaslattal segítik, s a javaslatok nagy többségét a tanács elváltatja. Ezek a tanácsok az elváltatottaknak mondják el. Ezek a tanácsok az elváltatottaknak mondják el. Ezek a tanácsok az elváltatottaknak mondják el.

Ezekben a napokban az iskolák, a közintézmények világos ablakai mögött a város, Szeged dolgairól van szó. A tanácsok nem mentek üres kézzel a beszámolóikra. Az elmúlt fél év alatt is sokat fejlődött, gazdagodott Szeged. A korábban kért közfelfolyók, villanygökök, pihenőpadok rendeltetési helyükön állnak. A választók kérésére sok aszfalt gyalogjárda és kocsiút készült el. Jobb az árullatás a külvárosi üzletekben, több a víz a telepeken.

A tanács tag beszámolója után újra a választóké a szó. Még mindig akad bőven javítandó, a városát szerető szegedi ember kifoghatatlan javaslatokból. Bizonyítja ezt a több száz közérdekű javaslat, melyek a most folyó tanácsági beszámolókon hangzottak el. November 6-ig több mint 200 tanács tag számolt be munkájáról, s a beszámolókon több ezer választó vett részt. Különösen nagy az érdeklődés a második kerületben. Itt nem ritkaság a 70-120 fős hallgatóság.

A rókusai általános iskolában például 163-an gyűltek össze, hogy meghallgassák tanács tagjaikat: Fodor Bélánét, Búza Istvánt és Gazdag Jánost. A látogatottság arányában igen élénk volt a beszámoló követő vita. Egymás után emelkedtek szóhoz a választók és mondták el javaslataikat. Vitusz József például szóvá tette, hogy a Feltámadás utcában a 75-ös áruda előtt rossz az átjáró. Báló József kérte, hogy a Hétfézer és a Tavasz utca kereszteződésénél a csatornatisztítás utáni szemetet minél előbb tüntessék el. Balogh János kifogásolta a Kossuth Lajos sugárgyűti kerékpárút állapotát. Ugyancsak a rókusai iskolában hallgatták meg a választók Tápai Antal és Rakonczai Lászlóné tanács tagot. A 130 fős hallgatóság közül igen sokan mondták el véleményüket a tanács

munkájáról és sok közérdekű javaslat hangzott el. Gregus Miklósné kifolyót kért az Árvíz utcába. Özveggy Gérevics Sándorné javasolta, hogy több pihenőpadot helyezzenek el a rendbe hozott nagykörúton.

A gázgyár művelődési otthonába is több mint 80-an jöttek el, hogy a városrész problémáiról beszéljenek. A tanács tagok: Siklós János, Zombori János, Mohácsi Károlyné, Sós Károlyné és Babinszki László beszámolója után a környék lakóié volt a szó. Selmezi Mihály kérte, hogy a rókusiaknak, a gázgyár környékének lakóinak kérését hallgassák meg végre az illetékesek, s a városrészbe is vezessék be a gázt. Gubics József szóvá tette, hogy a Damjanich utcában kábelfektetés után az építők nem javították ki a gyalogjárdát.

Az I. kerületben az első tanács tagi beszámolót az Ifjú Gárda nevelőotthonban tartották meg. A közérdekű javaslatok között szerepel Sastin Béláné javaslata. A Bobolicelepen elkészült a gyalogjárda, de az útkereszteződések még nem. Anyagot kér a tanács től, s vállalja a lakosság nevében, társadalmi munkával megépítik az átjárókat. Lakatos Dezső az Ifjú Gárda nevelőotthon elé fedett autóbusszájárót kért. Pálfi Józsefné elmondta, hogy a Diófa utcában veszélyes a közlekedés, a kerítésnek használt olajcserejké akadályozzák a járást. A Ságvári Gimnáziumban hallgatták meg a választók dr. Biczkó Ferenc, Waldmann József és dr. Szeghy Endre tanács tagokat. Fehér István választó itt többek között szóvá tette, hogy igen elhanyagolt a Partizán utca, minél előbb rendbe kellene hozni azt.

A III. kerületben leglátogatottabb tanács tagi beszámolót a Kolozsvári téri általános iskolában tartották meg. Itt 96-an voltak. Sándor Ferenc szóvá tette, hogy igen elhanyagolt a nagykörút és a Móra utca sarkán a kis tér. Palásti Józsefné a környék lakóinak kérését tolmácsolta, hozzák rendbe és gondozzák a Kálvária teret. Egy másik tanács tagi beszámoló alkalmával Igaz István sürgette a szegedi vidámpark építését. Tóth Kálmán pedig közölte az illetékesekkel, hogy a Cserepes sor végén, a bá-

nyáknál rossz az út és a közvilágítás.

A móravárosi általános iskolában tartotta beszámolóját Ördög Péterné, Zöldi Imréné és dr. Dudás Béla. Itt Vidai Ferdinánd kérte, hogy a Cipész Kisipari Termelőszövetkezet vegye figyelembe a lakosság igényeit és ne csak egy műhelyben vállaljon ipőfejelést. Farkas Józsefné pedig kérte a III. kerületi tanácsot, hogy a Zoltán utcában — néhány ház előtt — folytassák a csatornázást.

Nehéz lenne felsorolni a sok-sok hasznos közérdekű javaslatot, amelyek sok segítséget adnak a kerületi tanácsoknak a jövő évi munkájukhoz.

Horváth Lászlóné

A holnap számsorai

Elkészítették a jövő évi tervüket a röskei Kossuth Tsz gazdái

Majd két hónap még az év vége, de a szegedi járás termelőszövetkezeteiben már a következő esztendő gondolatai, tervai is foglalkoztatják a vezetőket és a tsz-gazdákat. Elkészültek mindenütt az 1963-as gazdasági év termelési tervai, s a holnap számsorai új feladatokról, új eredmények, sikerek reményéről beszélnek.

A holnapot tervezik a röskei Kossuth Tsz-ben is. Az idei év a kedvezőtlen időjárás ellenére jó éve ennek a gazdaságnak. Olyannyira, hogy a másik három röskei termelőszövetkezet gazdái tán még bübajossággal is meggyanúsítanák az eredményeikre méltán büszke »kossuthosokat«. Ebben a szövetkezetben a búza holdankénti átlaga 12 mázsa volt, s nem is intenzív, hanem hazai, Bánkúti 1201-es magból. S ahogy id. Dunai István tsz-elnök elmondta, könnyen lehetett volna a termésátlag 16 mázsa is, ha a gyáli táblán nem olyan rossz a termés.

A tervezettnél nagyobb jövedelem

Az előző évben fűszerpaprika termelt a jól termő táblákon, jól megrágyazott földön. Bizonyítja az eredmény, mennyire jó előveteménye a paprika a kalászosoknak. De a kukorica termésátlaga is igen jó itt: 45-50 mázsa kataszteri holdanként. S volt olyan hold is, amiről 70 mázsa kukoricát törtek le a Kossuth Tsz gazdái.

Két dátum között

Gyorsan peregnek a napok, szinte úgy tűnik, alig tegnap volt, amikor az első híradás megjelent arról, hogy a VIII. pártkongresszus tiszteletére munkaversenyt kezdeményeznek a szegedi üzemekben is. Bizonyára még sokan emlékeznek rá, hogy a textilművek dolgozói nem győzték kívánni a felhívást sem, mindenként megelőzve bontották ki Szegezen a verseny zászlaját. Most pedig már rendre elmultak az év nagy ünnepei, itt vagyunk a pártkongresszus előtt, s lassacskán vége az esztendőnek is.

Nyilvánvaló ily módon, hogy a munkaverseny kettős célú: egyrészt a kongresszus előtt tiszteleg, másrészt az éves terv teljesítését biztosítja az üzemekben. S e kettőt tulajdonképpen el sem lehet egymástól választani.

Vagy igen? Az újszegedi szövetség például október végével befejeződött a kongresszusi munkaverseny. A további feladatokat már az éves verseny hivatott elvégezni. Persze ez így nem igaz. Minden valószínűség szerint félreértették a verseny célját, hiszen nyilvánvaló, hogy a kongresszusi munkaverseny sem célozhat mást, mint amit az üzemnek egyébként is el kell végeznie, csak éppen elősegíti, a szokásosnál nagyobb lendület ad a terv teljesítéséhez. Hozzájárul a termelékenység, az önköltség javításához, az árak jobb minőségéhez, az exportszállítási határidők betartásához, és így tovább. Lehet, hogy az újszegedi szövetség október végéig teljesítették, amit a kongresszus tiszteletére külön vállaltak, de ezzel a kongresszusi verseny nem ért véget ebben a gyárban sem.

A bőrruhakészítő dolgozó szeptemberben elhatározták, hogy végleg megszüntetik a termelésben mutatkozó elmaradást. Ezt a versenyt — melyet ők a kongresszusi készülődés egyik szakaszaként kezeltek — igen jól előkészítették. Minden műhely számára kidolgozták a feladatokat, s jutalmakat tűztek ki a legjobb munkát végző dolgozók számára. A verseny várakozáson felüli sikert hozott:

egyetlen termelési mutató kivételével mindenben túlteljesítették a tervet a harmadik évnegyed végén.

Igaz, ezek után se tértek nyugovóra az emberek, de mivel úgy tűnt, mintha a munka dandárja már mögöttük volna, ellanyhult a lendület, s októberben már alig maradt nyoma a korábbi lelkesedésnek. Szerencsére azonban az illetékesek még időben észrevették, hogy ez így nincs jól, s a pártszervezet, a szakszervezet és a vállalat vezetősége meghirdette a kongresszusi munkaverseny második szakaszát, azaz a céllal, hogy nemcsak a pártkongresszus megnyitására idejére végzik el a kitűzött munkát, hanem december 30-ig az egész üzem befejezi termelési és értékesítési tervét.

A bőrruhakészítő esetében — mivel már volt első szakasz — igen helyes, hogy újabb versenyszakaszban dolgoznak az éves feladatok elvégzéséért, de általában nem sok értelme van, ha egymástól élesen elhatárolható részekre bontják a munkaverseny egészét. Eppen a bőrruhakészítő példája mutatja, hogy miért nem, mivel azzal, hogy szeptember végén befejezték nyilvánították a versenyt, akaratlanul is visszavetették a teljes kibontakozást.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóján több szegedi üzemben is jutalmakat osztottak ki a verseny élenjárói között. Félreértés ne essék: aki jól dolgozik, megérdemli mind az anyagi, mind az erkölcsi megbecsülést. A tapasztalatok alapján azonban nem hathat felesleges aggodalmaskodásnak annak megállapítása, hogy ezekben az üzemekben is fennáll most a verseny önkéntelen lezárásának veszélye. Persze, ha vigyáznak, és most, az ünnep után azonnal felhívják a dolgozókat figyelmét arra, hogy a versenynek még egyáltalán nincs vége, akkor a novem-

ber 7. alkalmával átadott elismerések, jutalmak újabb lendületet biztosítanak a folytatáshoz.

November 7. és a VIII. pártkongresszus közé mindössze két hét jut. Csaknem valamennyi szegedi üzemben ünnepi külsőséget adnak ezeknek a napoknak: ünnepi műszakot indítanak a kongresszus tiszteletére. Mi lehet e műszakok célja? A külsőség bizonyára nem, viszont a termelési feladatok ellátása különben is cél. Az ünnepi műszakok akkor válnak igazán jelentőssé, ha megtalálják az üzem, a műhely »gyengéjét«, s azt igyekeznek kiküszöbölni. Nyilvánvaló ugyanis, hogy nem elégséges az éves tervet egészében teljesíteni, a résztervek teljesítése legalább annyira fontos. Régen túl jutottunk azokon az időkön, amikor bárkit meg lehetett még büvölni a magas százalékokkal. A népgazdaságnak elsősorban olcsón előállított, s jó minőségű áruja van szükségére.

E két jellegzetes dátum — november 7. és 20. — közötti időszak szinte az utolsó lehetőség arra, hogy az üzemek felmérjék hol is tartanak, miként is állnak, s mit kell még tenniük ahhoz, hogy a még meglévő hibák év végére eltűnjenek. A munkaversenyt pedig az így feltárt bajok megszüntetésére kell fordítani. Annak az üzemnek, mely ezt a lehetőséget most elmulasztja, már nehéz dolga lesz, hiszen a kongresszus után mindössze egy hónap áll rendelkezésre, s az év végi »hajtás« rendszerint kétes értékű eredményeket hoz.

A kongresszusi munkaverseny ugyanis azzal, hogy segíti végrehajtani az idei termelési feladatokat, megalapozza az 1963-as évet is. Rövidesen ötvenes tervünk harmadik esztendejébe lépünk, s hogy miként, az senki számára sem közömbös. Ha január elejére a félkész áruk raktára »kifosztva« áll, máris olyan gondok, bajok élé né az üzem, amelyeket csak hónapok erőfeszítésével hidalhat át. Sajnos, nem egy példát lehetne felhozni: némely szegedi üzemnek még az első negyedév sem volt elegendő ahhoz, hogy rendbe hozza, amit tavaly év végén elrontott. Falat sem lehet úgy építeni, ha az alatta levő alap laza. A követelmények évről évre nőnek, s úgy kapcsolódnak egymásba, mint a téglasorok. Több, mint rövidlátás, szinte bűn 1962 végén nem észrevenni, hogy 1963 közepén állunk, nemcsak naptár szerint, hanem a népgazdaságban is.

Szerény, nyugodt körülmények között készül az ország a Magyar Szocialista Munkáspárt kongresszusára. Nem hangzottak el nagy szavak, s nem kérnek senkitől nagy tetteket sem. A kongresszusi versenyben becsületos, állhatatos, céltudatos munkával mutatják ki a szegedi üzemek dolgozói is egyetértésüket a párt politikájáért. S ez nem is kicsiny dolog! Persze, munka közben mindig adódnak problémák, de ezek leküzdése csak erősíti a munka értelmét, s gazdagítja a tapasztalatokat. A tavaszi zászlóbontás közelinek tűnhet bár, a kongresszusi verseny vége felé járunk: ilyenkor legnagyobbra kell leginkább összpontosítani a feladatokra.

FEHÉR KÁLMÁN

Jugoszláv miniszter látogat hazánkba

Danilo Kekics jugoszláv iparügyi miniszter fogadta Práth Károlyt, hazánk belgrádi nagykövetét, aki átadta Csergő János kohó- és gépipari miniszter meghívását, hogy látogasson el Magyarországra ipari és műszaki együttműködésről folytatandó tárgyalások céljából.

A jugoszláv miniszter a meghívást elfogadta.

P. L.